

ՀԱՆԳԻՍ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԿ Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐԲԵՌԻՍԿՈԴՈՍ ԽԱԶԱՏՈՒՐՅԱՆԻ,
ՍՈԲԱԶԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԹՈՒՆԻ ՀԱՅՈՑ

(1880—1961)

Հունիսի 22-ին, հինգշաբթի օրը, Ստամբուլ վահճանվեց թուրքիայի Հայոց Պատրիարք Տ. Գարեգին Արքապիսկոպոս Խաչատրյանը, 81-ամարեկան հասակում:

Հանգուցյալը, ավազանի անունով Խաչիկ, ծնվել է 1880 թվականի նոյեմբերի 6-ին, Տրավիդոնում, ուր և ստանում է իր նախնական կրթությունը: Այնուհետև ծնողների հետ փոխադրվում է Կոստանդնուպոլիս, ուր հաճախում է ազգային վարժարան և ապա աշակերտում Մխիթարյաններին:

1896 թվականին ուսման ծարավը նրան տանում է Վենետիկի Մուրատ Ռաֆայելյան վարժարանը:

1898 թվականին վերադառնում է Կոստանդնուպոլիս, Արմաշի դպրեվանքը ընդունվելու և կուսակրոն հոգմորական դառնալու վճռականությամբ:

1901 թվականի մայիսի 22-ին, Դպրեվանքի դասրնթացը հաջողությամբ ավարտելուց հետո, Դպրեվանքի վերատեսուլ գերաշնորհ Տ. Եղիշե եպիսկոպոս Դուրյանի ձեռքով, արեղա է ձեռնադրվում Տ. Մեսրոպ Նարոյան, Տ. Սահակ Օդապաշյան, Տ. Երվանդ Փերտահճյան, Տ. Արտավազդ Գալենքյարյան, Տ. Ղենդ Դուրյան արեղաների հետ, վերանվանվելով Տ. Գարեգին արեղա:

Այնուհետև Տ. Գարեգին արեղայի առաջբանը է ուսուցչական, գրական, վանական, վարչական, առաջնորդական պատասխանատու գործունեությանց, ասպարեզ Սսում, Մարաշում, Արաբկիրում, Գոնիալում, Տրավիդում և Բաղդադում:

1898—1900 թվականներին Արմաշի դպրեվանքում դասավանդում է հայոց լեզու և

հայ ժողովրդի պատմություն: Ուսուցչության այս առաջին տարիներին պատրաստում է «Եսրայելի պատմություն» անտիպ դասագիրքը:

1900—1905 տարիներին քարոզիչ է նշանակվում Կոստանդնուպոլսում Պեշիկթաշի, Խասպյուլի և Կետրկիաշայի եկեղեցիներում:

1906 թվականին Տ. Սահակ կաթողիկոս Խապայանից հրավիրվում է Միսա, որպես վերատեսուլ Ժառանգավորաց վարժարանի:

1909 թվականին վերադառնում է Կոստանդնուպոլիս և Խմբագրում «Ճարոն» կրոնաթերթի:

Այնուհետև նորից Արմաշում է Տ. Գարեգին վարդապահետը, Մեսրոպ Նարոյան վարդապետի վերատեսության օրով, որպես ներքին տեսուլ Դպրեվանքի:

1912 թվականին հովվական այցելություններ է կատարում Արաբկիր և Մուզ և իր հուշերն ու տպագրությունները ամփոփում է գրական գեղեցիկ մի հատորում, «Ճարոնաշունչ» խորագրությունը:

Համաշարհային առաջին պատերազմի տարիներին, Տ. Գարեգին վարդապահետը լինում է Հայեապում և Երուսաղեմում: 1916—1917 թվականներին դասավանդում է Երուսաղեմի հայոց Ժառանգավորաց վարժարանում:

1922 թվականին եպիսկոպոս է ձեռնադրվում Ա. Էջմիածնում, հոգելուս Տ. Գեորգ Կաթողիկոսից: 1923 թվականին վերադառնալով Կոստանդնուպոլիս, զրադշում է ուսուցչությամբ: Կենտրոնական վարժարանում, կատարելով նաև քարոզչական և գրական աշխատանք: 1922 թվականին թարգմանում է «Նարեկ»-ը Կոստանդնուպոլսում: Նշա-

ԵՐԶԱԿԱԿԱՆ ՀԱՅՈՒԹ Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊԻՄԿՈՊՈՍ ԽԱԶԱՏՈՒՐՅԱՆ,
ՀԱՆԳՈՒՅՑԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐք ԹՈՒՐԹԻԱՅԻ ՀԱՅՈՑ

Նակվում է Կրոնական ժողովի ատենապետ Նարոյան պատրիարքի օրով։
1928—1935 թվականներին առաջնորդական պաշտոն է կատարում Կալիֆունիայում, ժամանակակից գրական, քարոզչական բեղում սործունեություն։

1935—1938 թվականներին ընտրվում է Հայրապետական պատվիրակ Հարավային Ֆրանսիայի հայոց, կենտրոն ունենալով Մարսելը։

1938—1950 թվականներին գործում է իր Հայրապետական պատվիրակ Հարավային Ամերիկայի հայոց, Ալստեղ նա թարգմանում է և հրատարակում «Եղնիկ»-ը, ինչպես նաև Հին Կտակարանի մի շարք գրքեր և նոր Կտակարանը ամրողությամբ։

1950 թվականի նոյեմբերի 26-ին ընտրվում է Թուրքիայի հայոց Պատրիարք։

1951 թվականի մարտից մինչև 1961 թվականի հունիսի 22-ը, մոտ 10 տարի, մեծ արդյունավորությամբ վարում է պատրիար-

քական իր պաշտոնը, վայելելով իր ժողովրդի սերը և իշխանութանց վստահությունն ու համակրանքը։ Ստամբուլում 1953 թվականին բացում է Սկյուտարի Ս. Խաչ զպրեվանքը և հրատարակում Պատրիարքարանի պաշտոնաթերթ «Ծողակաթ»-ը։

1961 թվականի հունիսի 7-ին, Ազգիս Վեհափառ Հայրապետը, Գումգափուի Մայր Եկեղեցում, կատարում է հանգուցյալ Պատրիարքի վերջին օծումը։ Նույն օրը երեկոյան հանգուցյալի աճյունը ամփոփվում է Ծիշլիի հայոց գերեզմանատանը, Նարոյան Մեսրոպ պատրիարքի շիրմի կողքին։

Հանգուցյալը թողնում է գրական մեծ և հարուստ ժառանգություն, արժանի գնահատության։

Խո նկ ու ազո՞թք իր Հիշատակին, հանգի՞ստ ոսկորներին և խաղաղություն հոգուն։

«Ճիշտակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի»։

